

warjutamise ajal kuu peal näame, on maakera wari; aga seda, mis m'e päewa warjutamise ajal päike peal näame on kuu i si (kuu wari langeb maa peale; seepärast oleks õigem, päewa warjutamist maa warjutamiseks hääta; aga olgu t'a nii, meie ei taha selle juures mitte riidu hakkata). Niipalju jaks korra! Wõtte heaks! —

K i i t l e j a.

Üks jääger kõneles kord järgmist imelikku juttu: „Ühel päewal, kui m'a metsas kõndimas olin, nägin rebast mööda jookswat. Mina kohe püüsi pale külge, sihisin ning püü! — rebane oligi maa. Väksin ligi ja oh imet! wa'a reinu waderi kõrwas oli weel furnut hiru. Tõstan hiru ülesse ja misseh?! — tema all furnud jänest Kergejalga. — See kolmekordne püüf sündis sel kombel: Kuul oli rebase kehast läbitunginud, hiru, kes sihikangusel, surelikult trehwanud ja see kukus jänestse peale, kes rahuliste omas soojas

pesas magamas oli. Kõemu pärast niisuguse õnnistatud jahisaagi üle, löön m'a oma käed pea peale kottu ja löön sel kombel üht metskufke maha, kes sel silmapilgul m'u üle mööda lendas.“

Õpeliikud tükid.

1) Wana korku wärskseiks teha. Wala neile keewa wet peale ning lasse neid 24 tundi selle wee sees seista; seepeale pane neid ühe segaduse sisse, mis $\frac{15}{16}$ weest ja $\frac{1}{16}$ soola-hapnikust tehtud on. Wõttad nüüd korka tunni pärast wälja, pesed neid selge külma weega hästi puhtaks, siis nääwad just kui uued wälja.

2) Sureid sibulaid kaswatada. Pane wanu sibulaid ahju peale kuivama ning lasse neid talwe läbi seal seista. Pistetakse neid kewadel maa sisse, siis naad ei aea mitte warre, saawad aga isiaralikuks suureks.

3) Kellel kassi majas ei ole ja hiired ju wõimust tahawad wõtta, see pangu ühiksaime